

VOOR IEDERE AVOND

BIJBELS DAGBOEK

C. H. SPURGEON

Voor Iedere Avond | 7 december

7 december — Avond

“...allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou.”—1 Korinthe 9:22

Het grote doel van Paulus was niet alleen om te onderwijzen en te verbeteren, maar om te redden. Alles wat daaronder bleef, zou hem teleurgesteld hebben. Hij wilde dat mensen vernieuwd werden van hart, vergeven, geheiligd, kortom: gered. Is ons werk als christenen gericht geweest op iets wat daar beneden blijft? Laten we dan onze wegen verbeteren. Wat heeft het namelijk voor zin om op de grote laatste dag mensen te hebben onderwezen en hun moraal te hebben verbeterd, als zij ongered voor God verschijnen? Bloedrood zullen onze kleren zijn als we ons leven lang lagere doelen hebben nagejaagd en vergeten zijn dat mensen gered moesten worden. Paulus kende de ondergang van de mens in zijn natuurlijke staat. Hij probeerde hem niet op te voeden, maar te redden. Hij zag mensen wegzinken naar de hel en sprak niet over hen beschaven, maar over redding van de komende toorn. Om hun redding te bereiken, wijdde hij zich met onvermoeibare ijver aan het verkondigen van het evangelie, aan het waarschuwen van mensen en aan het smeken dat ze met God verzoend zouden worden. Zijn gebeden waren aanhoudend en zijn werk hield nooit op. Zielen redden was zijn allesverslindende hartstocht, zijn doel, zijn roeping. Hij werd een dienaar van alle mensen. Hij zwoegde voor het mensdom en voelde het “wee” op zich rusten als hij het evangelie niet predikte. Hij legde zijn voorkeuren opzij om vooroordelen te voorkomen. In zaken die er niet toe doen, onderwierp hij zijn wil. Als mensen het evangelie maar aannamen, maakte hij geen kwestie van vormen of plechtigheden. Het evangelie was voor hem de enige allesbelangrijke zaak. Als hij enigen kon redden, was hij tevreden. Dit was de kroon waarvoor hij streed, de enige en ruime beloning voor al zijn werk en zelfverloochening. Beste lezer, hebben jij en ik geleefd om zielen te

winnen op deze edele manier? Worden wij door hetzelfde allesbeheersende verlangen bezeten? Zo niet, waarom niet? Jezus stierf voor zondaars. Kunnen wij dan niet voor hen leven? Waar is onze tederheid? Waar is onze liefde voor Christus, als we Zijn eer niet zoeken in de redding van mensen? O, dat de Heere ons helemaal wilde doordrenken met een nooit uitdovende ijver voor de zielen van mensen.

Steun Ons

DELEN

« Vorige
Volgende »

7 december

 ▼

